

Ordføreren for det første Forslag (Alberti): Loven af 26de Februar 1898 falder jo i to Dele. Den første Paragraf bestemmer, at Finansministeren bemyndiges til at udlaane to Millioner til Ombygning af overbebyggede og usunde Bydele i Kjøbenhavn og Købstæderne, naar saadan Ombygning iværksættes enten af vedkommende Kommunalbestyrelse eller af private i Henhold til en af Kommunalbestyrelsen approberet Plan. § 2 bestemmer, at Finansministeren bemyndiges til at udlaane indtil 2 Millioner til Kommuner eller Foreninger, der opføre sunde og gode Arbejderboliger og — for saa vidt det er Foreninger — hvis Overskud kun kommer Foreningens Maal til gode. Den første Paragraf er, saa vidt mig bekendt, slet ikke bleven benyttet i den forløbne Tid. Derimod er den anden Bestemmelse bleven meget stærkt benyttet, men Benyttelsen falder dog udelukkende paa den anden Del af § 2, der angaar Udlaan til Foreninger, som opføre Arbejderboliger, hvorimod, saa vidt mig bekendt, ingen Kommunalbestyrelse har indgivet Andragende om Laan i dette Øjemed. Medens man i Samlingen 1897—98 gik ud fra, at 2 Millioner vilde være tilstrækkelige til Formaalets Opnaaelse, har det vist sig, at de ikke sloge til. Man gik ud fra, at de 2 Millioner vilde være tilstrækkelige, fordi en lignende, men dog paa væsentlige Punkter forskellig Bestemmelse i Loven af 1887 kun havde medført Udlaan i et forholdsvis ringe Omfang. Forslagsstillerne have nu ment af Hensyn til det gode og sunde Formaal, som § 2 uimodsigelig maa siges at indeholde, at man maa søge at forandre Grænsen for det Beløb, der kan udlaanes, fra de 2 Millioner, som allerede ere optagne, til 4 Millioner. Idet jeg henholder mig til mine tidligere Udtalelser om dette Forslag og ogsaa til de Forhandlinger, der fandt Sted i Samlingen 1897—98, skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag.

Der foreligger jo samtidig til Behandling et andet Forslag fra anden Side. Jeg skal afholde mig fra at udtale mig om Enkeltheder i det, indtil en af de ærede Forslagsstillere har haft Ordet. Det forekommer mig, at Lovforslaget under Nr. 3 paa Dagsordenen i Virkeligheden er at betragte som et Ændringsforslag ved første Behandling af Forslaget under Nr. 2 paa Dagsordenen, og saa vidt jeg ser, et Ændringsforslag af en meget omfattende Natur, idet, som Forslagene ere affattede, der ikke vil kunne blive Plads til dem begge. Jeg er saaledes noget i Uvished om,

om Tanken fra de andre ærede Forslagsstilleres Side med Forslaget under Nr. 3 paa Dagsordenen er den, at begge Forslag skulle have Lovkraft samtidig, og om begge de Tanker, som ligge i de to Forslag, skulle virke ved Siden af hinanden; men i saa Fald maatte Lovforslaget Nr. 3 og maaske begge Lovforslag undergaa en væsentlig Omredaktion. Men maaske er det de ærede Forslagsstilleres Mening, at Forslaget Nr. 2 er uheldigt i sin Retning, og at man derfor skal bryde af fra en Vej, som man er begyndt paa og, som det synes, begyndt paa med Held, og slaa ind paa den i Forslag Nr. 3 anviste Vej at lægge Tilvejeskaffelse af Arbejderboliger udelukkende i Kommunalbestyrelsernes Hænder. Jeg skal, som sagt, ikke udtale mig nærmere derom, før jeg har faaet Klarhed over dette for mig uklare Punkt, hvad egentlig Forslagsstillerne til Forslaget under Nr. 3 have tænkt sig ved deres Forslag i Relation til det Forslag, der tidligere var indbragt her, og som nu er opført under Nr. 2.

Inden jeg slutter, er der et enkelt Punkt, som jeg gerne vil bede den højtærede Finansminister om Oplysning om. Det er kommet mig for Øre, at den nuværende Lovs § 2 fra Finansministerens Side bliver fortolket saaledes, at den kun kan anvendes, hvor vedkommende Forening udelukkende bestaar af Arbejdere, idet det siges, at Foreninger skulle have faaet Afslag, hvor enten nogle eller maaske et større Antal af Medlemmerne ikke vare det, man i daglig Tale forstaaer ved Arbejdere, men derimod Bude eller Folk i lignende smaa Stillinger. Jeg kan ikke rigtig tro, at dette kan forholde sig rigtigt, thi under den Forhandling, som fandt Sted i 1897—98 om den nugældende Lov, blev det netop fremhævet, at Tanken i § 2 skulde ikke være den, at det alene skulde være Foreninger bestaaende af egentlige Arbejdere, men at Udtrykket Arbejderboliger skulde i denne Lov opfattes synonymt med Boliger for Smaakaarsfolk. Ganske vist faldt der, saa vidt jeg mindes, ingen Udtalelse herom fra den ærede Minister her i Salen, men i Udvalgets Betænkning, som Ministeren ingen Indvending gjorde imod, var dette udtrykkelig udtalt. Jeg skal altsaa anbefale Forslag under Nr. 2 til Tingets Velvilje.

Ordføreren for det andet Forslag (Knudsen): Jeg skal tillade mig straks at besvare det Spørgsmaal, som blev stillet af det ærede Medlem, der først havde